

Un casino vora el mar

La compra-venda del Casino Costa Blanca de la Vila Joiosa obliga la Conselleria d'Economia de la Generalitat valenciana a prendre partit en una operació en què es juga una important font d'ingressos.

El Casino Costa Blanca de la Vila Joiosa (la Marina Baixa) és a punt de canviar de mans. L'operació de compra-venda està pràcticament tancada i compta, a hores d'ara, amb totes les benediccions possibles: sindicals, fiscals i fins i tot polítiques. Fins aquí, estaríem parlant d'una transacció immobiliària normal si no fóra que parlar del casino de la Vila Joiosa, propietat de l'empresa GEISA, és parlar del segon establiment recreatiu en volum econòmic dels Països Catalans (vegeu el gràfic a la pàgina 31), que en els dies vinents podria passar a ser propietat de l'empresa immobiliària Beniluxa, SA, i perquè parlar d'un casino és parlar de joc i el joc el regula la Comissió del Joc de la Conselleria d'Economia i Hisenda de la Generalitat valenciana. Es tracta, doncs, d'una negociació entre empreses privades amb un rerefons polític on el conseller d'Economia, José Luis Olivas, hi té un important paper i on la Generalitat s'hi juga la continuïtat d'una important font d'ingressos.

Tot i que hi ha prou indicis que els tractes en-

tre l'empresa compradora i la Conselleria estan gairebé tancats, també hi ha elements que apunten que el procés es pot trencar. Si això es produïra, GEISA, una societat en crisi de la qual és soci Nicolás Franco, nebot del mateix dictador, veuria com la Generalitat valenciana li embarga el solar de 50.000 m² on és situat el casino. Tot seguit, els inspectors de la Conselleria d'Economia li retirarien la llicència per a la pràctica de jocs d'atzar. Altrament, si res no canvia i la negociació arriba a bon port, l'esmentada Beniluxa és l'empresa que s'adjudicaria aquest establiment recreatiu de luxe. Al capdavant d'aquesta empresa hi ha Roch Tabarot, un empresari d'origen francès establert a Benidorm que té la particularitat de ser amic personal del president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, qui va ser l'alcalde d'aquella ciutat des de l'any 91 fins que accedí a la presidència autonòmica. Tabarot és fill d'un *ped noir* ex-membre de l'OAS (sigla de l'*Organisation de l'Armée Secrète*, organització político-militar d'europeus residents a Algèria l'objectiu de la

qual era oposar-se a la independència de l'aleshores colònia francesa i frenar l'èxode de *pièd noirs* cap a Europa un cop signat l'armistici entre en govern francès i el Front d'Alliberament Algerià, l'any 1962) que va eixir d'Algèria fa més de trenta anys i va descobrir en la Costa Blanca un vertader paradís per als negocis.

Un autèntic baló d'oxigen. *Monsieur* Tabarot ha comunicat ja al conseller Olivas la seua intenció de comprar el Casino Costa Blanca. És més, segons que han assegurat a EL TEMPS fonts pròximes al procés negociador, Beniluxa "podria haver obtingut ja el vist-i-plau del conseller". Es tractaria, en qualsevol cas, d'una benedicció insuficient perquè hi ha una llei, la del Joc, que s'ha de complir.

Segons aquesta mateixa font, la compra del casino consistirà exactament en el canvi de titularitat del 94% de les accions, que passarien de GEISA a Beniluxa. El document pel qual les dues parts han acceptat aquest intercanvi de participacions se signà el passat 8 de març. Si finalment s'arribara a l'aprovació oficial de l'operació, aquesta seria rebuda com un autèntic baló d'oxigen per la hisenda valenciana, perquè la Generalitat podria continuar comptant amb un bon gruix d'ingressos. Abans, però, s'haurà d'esquivar una sèrie de dificultats administratives. L'estira i arronsa que es derivarà d'aquests entrebancs pot ser més o menys difícil per a l'administració autonòmica; tot depèn de la capacitat i de la voluntat del conseller Olivas a l'hora d'accelerar uns tràmits que passen, bàsicament, pel pagament dels deutes (vegeu el gràfic en aquesta pàgina) per part de l'empresa compradora.

Sobre l'establiment pesen des del mes de juny de 1995 un expedient de cancel·lació d'activitats i una ordre d'execució d'una hipoteca per incompliment en el pagament dels impostos del joc. L'ordre de cancel·lació es va dictar contra el casino per incompliment de les condicions per les quals se li va atorgar una pròrroga al pagament dels deutes pendents.

A la primavera de l'any 94, el deute per taxes de joc del casino era de 800 milions de pessetes. Raó suficient per tancar les instal·lacions, però es va optar per obligar els propietaris a presentar una garantia hipotecària sobre els locals i els terrenys on s'ubica el casino en favor de la Generalitat, que aleshores estava encara en mans dels socialistes. Era la condició per continuar treballant.

José Luis Olivas. El conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat valenciana té un paper important en la negociació de compra-venta del casino Costa Blanca, el segon en volum econòmic del nostre país.

Des d'aquell mateix moment, la Generalitat va començar a buscar compradors alternatius per al Casino Costa Blanca. Una tasca gens fàcil perquè quan no era una empresa de difícil transparència la que s'hi interessava, sorgia una oferta que no complia els requisits de la Llei Valenciana del Joc. I en aquestes condicions, s'arriba al 95, quan es dicta l'ordre de cancel·lació de la hipoteca. L'expedient de tancament eixia de la Conselleria d'Economia el juny de l'any passat. Segons aquest document, el casino només podia treballar sis mesos més, justament

ROSANNA PUCHADES

fins el 29 de desembre passat, però arribada aquesta data se li va concedir una nova pròrroga de tres mesos que va concloure definitivament el divendres de la setmana passada, dia 29 de març. En el moment de tancar aquesta edició, el mateix divendres, encara no se sabia si els deutes acumulats havien estat pagats, condició *sine qua non* per no ser embargat l'endemà mateix, fet i fet que un nou ajornament és del tot impossible.

Ha estat durant el termini de temps d'aquesta última pròrroga esmentada que el conseller Olivas ha trobat —o li ha arribat "miraculosament"— el comprador que, segons que ha assegurat el mateix conseller, es farà càrrec del deute: el senyor Tabarot. L'empresari s'ha trobat, però, que aquest supera els 2.000 milions de pessetes. Però si el comprador vol obtenir la llicència d'activitats, a més de satisfer tots els impagats per les taxes de joc i els interessos de demora, haurà d'afegir-hi un bon pessic més. Haurà d'incrementar

Deutes de GEISA

Taxes de joc + interessos	1.100 *
Deutes a membres del consell d'administració	400
Augment de la fiança	50
Actualització del capital social	400
IAE a l'Ajuntament de la Vila Joiosa	160
TOTAL	2.110

* En milions de pessetes

ROSANNA PUCHADES

Principals casinos de l'any 94

Casino de Barcelona	2.986 *
Casino de Costablanca	1.714
Casino del Picaio	1.619
Casino de Lloret	1.600
Casino de Mallorca	1.310

* Xifres corresponents a l'any 94 (en milions de pessetes)

Font: ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE CASINOS DE JUEGO

la fiança per l'activitat del joc dels 50 milions actuals fins els 100 i ampliar el capital social en 400 milions més (de 600 a 1.000). Així, doncs, la suma que aniria a parar majoritàriament a la hisenda valenciana supera els 2.000 milions.

Cas que la Generalitat arribara a una solució final amb Beniluxa, no se sap quan seria pagada l'esmentada xifra a l'administració. Però si les condicions de pagament marcades per Olivas resultaren mínimament afavoridores, la mesura podria aixecar una forta polseguera política, perquè l'adjudicació del Casino Costa Blanca a Tabarot passa per paralitzar l'execució de l'acte administratiu que ordena tancar el casino i executar la hipoteca, mesura ordenada per la mateixa Generalitat. Olivas haurà d'anar, doncs, amb peus de plom. Ara bé, també és cert que amb aquesta jugada es guanyaria el temps suficient perquè el comprador de les instal·lacions fera tots els pagaments i aportara totes les garanties i justificants que reclama la Llei del Joc. No és fàcil, però tampoc no és impossible.

Bones relacions amb el poder. Com a bon home de negocis, Tabarot sempre ha mantingut excel·lents relacions amb el poder, però en aquesta ocasió el seu *savoir faire* ha fet diàna. L'empresari ha arribat al número 14 del carrer del Palau de la ciutat de València, seu de la Conselleria d'Economia, i més concretament als despatxos de la Comissió del Joc, l'organisme que vetlla pel rigor en l'aplicació de les normatives de l'atzar al País Valencià.

Tot i l'embolic polític que comporta aquesta operació immobiliària, el casino de la Vila Joiosa ja no pot continuar més temps en una situació en què les irregularitats administratives

EFE

Nicolás Franco. El nebot del dictador és un dels socis accionistes de GIESA, l'empresa propietària del Casino Costa Blanca de la Vila Joiosa, que deu a la Generalitat valenciana més de 2.000 milions de pessetes i que ha posat en venda aquest establiment recreatiu de luxe.

clamen al cel. No s'entén que hagen passat tants anys en funcionament sense posar-se al corrent en els pagaments a la Generalitat, encara que hi ha dues raons que ho expliquen. L'una, social, és l'existència d'una plantilla de 167 treballadors, l'altra, és l'econòmica ja esmentada.

D'altra banda, el Casino Costa Blanca compta també amb un seguit d'ingredients que el converteixen en un preciat pol d'atracció. La seua ubicació, sense anar més lluny, ofereix moltes possibilitats d'expansió per a la indústria de l'oci. De fet, el casino està en el límit dels termes municipals de la Vila Joiosa i Benidorm. Per carretera, la ciutat d'Alacant està a un quart d'hora i Benidorm a tan sols uns minuts.

Cal també tenir en compte que els serveis i la construcció són dos dels sectors més potents de l'economia del País Valencià. I els locals d'aquest establiment de joc ocupen una superfície de 8.000 m² sobre una parcel·la de 50.000, al costat de la qual hi ha un altre terreny de 100.000, propietat d'Argentaria, que són justament entre l'immoble del casino i el mar i sobre els quals ja es van produir l'any 90 uns primers moviments especulatiu d'una constructora que tractava de promoure-hi més de 400 xalets. L'assumpte, però, va acabar en els tribunals i com a conseqüència ara no hi ha cap construcció en la zona.

La història del casino i dels terrenys adjacents ressuscita ara de la mà de Roch Tabarot i del govern autonòmic. La Generalitat encara no ha reformat el Pla General d'Ordenació Urbana de Benidorm, però les passades eleccions legislatives van endarrerir el projecte. A més, encara falta decidir la ubicació del futur Palau de Congressos de la ciutat, una promesa electoral del PP. Una de les empreses interessades en el projecte és Tècnics Europeos en Construcció, SA (TECOSA), també de la família Tabarot, una constructora que aspira a fer un hotel de cinc estrelles en el centre d'aquest important enclavament turístic.

Joan G. Martínez

 Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

(L'entendem i
l'atenem)

FONS
SOCIAL
EUROPEU

Servei Català de Col·locació

Si necessita cobrir un lloc de treball a la seva empresa
té a la seva disposició els telèfons 902 22 11 11 i 902 22 10 44 (*)

(*) L'àmbit d'actuació del SCC legalment es cenyeix a Catalunya